

вания, Йерусалимският филиал на Ватиканския библейски институт, Израелското общество на изследователите. Няма друг район на земното кълбо, който да е подлаган на толкова интензивно археологично проучване като Скалигерово-„библейските“ територии. Издават се многобройни специализирани списания, монографии, атласи, албуми, за да се популяризира библейската археология.

Често пъти библейската тематика в археологията измества всяка друга. Известният съветски историк на древността, академик В. В. Струве, пише по този повод: „Разкопките в Египет и Вавилония интересуваха буржоазната наука дотолкова, доколкото имаха нещо общо с Палестина. Само в такъв случай учените можеха да намерят пари за разкопки. Първо трябваше да докажат, че евреите са били прогонени тук, че при разкопките на това място ще се открие древен екземпляр на Библията или сандалите на Мойсей, и тогава се намираха пари“ [444], с. 44.

Ето един поучителен пример. В началото на ХХ в. в град Ума, Месопотамия, откриват архив от плочки. Но Ума не е споменат в Библията, не се е намерил и предприемчив ентузиаст, който да идентифицира този град с някакво библейско название – разкопките в Ума са спрени. Архивът е разпилян, без да е изследван. Плочките се продавали в Париж по 1 франк за парче [444].

„Археологията, въобще историческата наука не открива доказателства, с които да потвърди библейската легенда за египетското робство на евреите“ [444], с. 102. Египтологът Вилхелм Шпилберг казва: „Библейският разказ за живота на Израил в Египет е толкова исторически факт, колкото и повестите на Херодот за историческото минало на древните египтяни [444], с. 103. Пак ще повторим нашия въпрос: може би под името „Египет“ в Библията е описана съвсем друга страна?

В Библията са изброени куп географски точки, през които израилтяните са минали за 40 години скитане, след като избягали от „Египет“. До този момент археолозите не са успяли да открият следи от станове им в местата, определени от Скалигеровата история. Райт пише: „Малко са станове, които могат да се идентифицират с някаква степен на вероятност по пътя към Синайската планина [444], с. 128. В. Шаде: „Да проверяваш пътя, избран от Израил, е толкова смислено, колкото и да издирваш пътя, по който бургундците са се върнали след отиването си при крал Етцел в песента за Нибелунгите“. Египтологът В. Шпилберг цитира това негово изказване и добавя, че „веднага можем да се подпишем под мнението на Шаде“ и че „разказът за събитията след излизането (от Египет), изброяването на отделните станове по време на скитането, минаването през пустинята – ВСИЧ-